

[Aksel Larsen.]

minister ikke dengang oplyste mig om, at saadan kunde det gøres. Han kan være forvissat om, at saa vilde Forslag derom være blevet fremsat fra vor Side. Men det blev dengang hævdet, at den Slags var en Umulighed, man maatte overlade det til Dommernes frie Skøn, og nu har vi Følgen: Tilfældet Schimmelmänn og mange andre Tilfælde. Saa kan man godt sige: ja, men Domstolene skal være uafhængige, og de skal være Borgernes Værn mod Statsmagten. Den kender jeg, og jeg kender ogsaa den med Manden, der sagde: Jeg ved nok, at Politiet skal beskytte mig mod Røvere, men hvem skal beskytte mig mod Politiet? Vi Kommuniste har været i en Situation, hvor der var Grund til at spørge: Hvem skal beskytte os mod Dommerne?

Man maa erkende, at naar den, der paa Grund af Agitation i „Fædrelandet“ forlokkes til at gaa i tysk Krigstjeneste, straffes med 10—12—16 Aars Fængsel, saa er det ganske urimeligt, at den Mand, der har formidlet de tyske Penge til „Fædrelandet“, skal slippe saa billigt, som Tilfældet er her. Eller for at tage Tilfældet Castenskiold: Hundreder af de Folk, som Castenskiold har uddannet paa sin S.A.-Skole paa Store Frederikslund, er gaaet ind i Hipo eller i Frikorps Danmark eller paa anden Maade i tysk Krigstjeneste og har faaet meget strenge Straffe, nogle af dem Dødsstraf. Begyndelsen var den Opdragelse til Nazister paa Store Frederikslund, der blev ledet personligt af Hofjægermester Castenskiold, og de fik 10—12—16 Aars Fængsel eller Dødsstraf og Hofjægermester Castenskiold fik 1½ Aars Fængsel, der var afsonet med Varetægtsarresten.

Ja, man maa undskylde mig, men jeg kan ikke faa anden Opfattelse, end at her er det de paagældende Dommere, der er noget galt med. De dømmer Jørgen Hattemager strengt, men ser med milde Øjne paa Kong Salomon, og saa er der ikke andet at gøre, saa maa Rigsdagen tage Konsekvensen af det, og hvis der overhovedet skal være nogen Mening i de kraftige Udtalelser, der blev fremsat, da Landsrettens Dom blev fældet, en Dom, som vakte Harmen i Befolkningen, saa maa Rigsdagen tage sig af det.

Man siger — jeg tror, det var det ærede

Medlem Hr. Thestrup —, at man vil ikke gaa med til vort Forslag, fordi det er rettet mod en enkelt Person. Hvis det er Tilfældet, er jeg uhyre forhandlingsvenlig, og hvis det ærede Medlem vil forhandle om Forslaget, vil jeg gerne have det i Udvalg. Jeg er uhyre forhandlingsvillig — det sagde jeg allerede i min Forelæggelsestale, det kunde det ærede Medlem have gjort sig bekendt med dèr; jeg er meget villig til at lade Forslaget omfatte mange flere end Lensgreve Schimmelmänn, jeg ønsker, at vi tager mange flere under Behandling. Hvis der kan forhandles om det med Ud-sigt til et Resultat, er en Udvalgsbehandling paa sin Plads, men hvis det bare er et Paa-skud til at slippe fra det, er det ingen Nytte til.

Det samme gælder Bemærkningen om, at vi ikke saadan kan fratage Lensgreven hans danske Statsborgerret. Naturligvis kan man det. Den er givet ved Lov, og den kan fratages ham ved Lov. Indfødsret meddeles ved Lov i hvert enkelt Tilfælde. Ganske vist samler man dem sammen i en Bunke paa 264 eller 283, men Indfødsretten gives ved Lov i hvert enkelt Tilfælde, og saa kan man ogsaa ved Lov fratage en Person Indfødsretten i et bestemt Tilfælde.

Jeg kan lige saa godt med det samme sige, at hvis Forslaget ikke møder mere Velvilje, end det har mødt hidtil, hvor det overhovedet ikke har mødt andet end Modvilje, saavel fra den højtærede Ministers Side som fra Ordførernes Side, saa beder jeg om, at man ikke sender det i Udvalg, for saa ved jeg nemlig, at hvis man sender det i Udvalg, gør man det for at begrave det, for det Udvalg vil højst blive indkaldt til et eneste Møde, nemlig et Sættømøde, og saa aldrig mere, saadan at man slipper for anden og tredie Behandling her. Jeg henstiller, at man viser en saadan Grad af Anstændighed, at man lader være med den Slags. Hvis man i Udvalget vil forhandle reelt om Lovforslagets Udformning, er det paa sin Plads med et Udvalg, men hvis man vil lave et Begravelsesudvalg, er det urimeligt at sende det i Udvalg. Jeg henstiller derimod en hurtig Behandling af denne Sag.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning i Anledning af det, som den ærede Ordfører for